

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ
Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Κείμενο: Φίλιππος Μανδηλαράς
Επιμέλεια κειμένου: Ράνια Ζώδη
Εικονογράφηση: Ναταλία Καπατσούλια
Διόρθωση: Αντωνία Κίλεσσοπούλου

© 2012, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., Φίλιππος Μανδηλαράς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής, τηλ: 210 2816134
e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ: 210 3615334
www.epbooks.gr

ISBN 978-960-484-277-3

Η πρώτη μου Ιστορία

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑΣ

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

1770-1843

Εικονογράφηση
Ναταλία Καπατεούλια

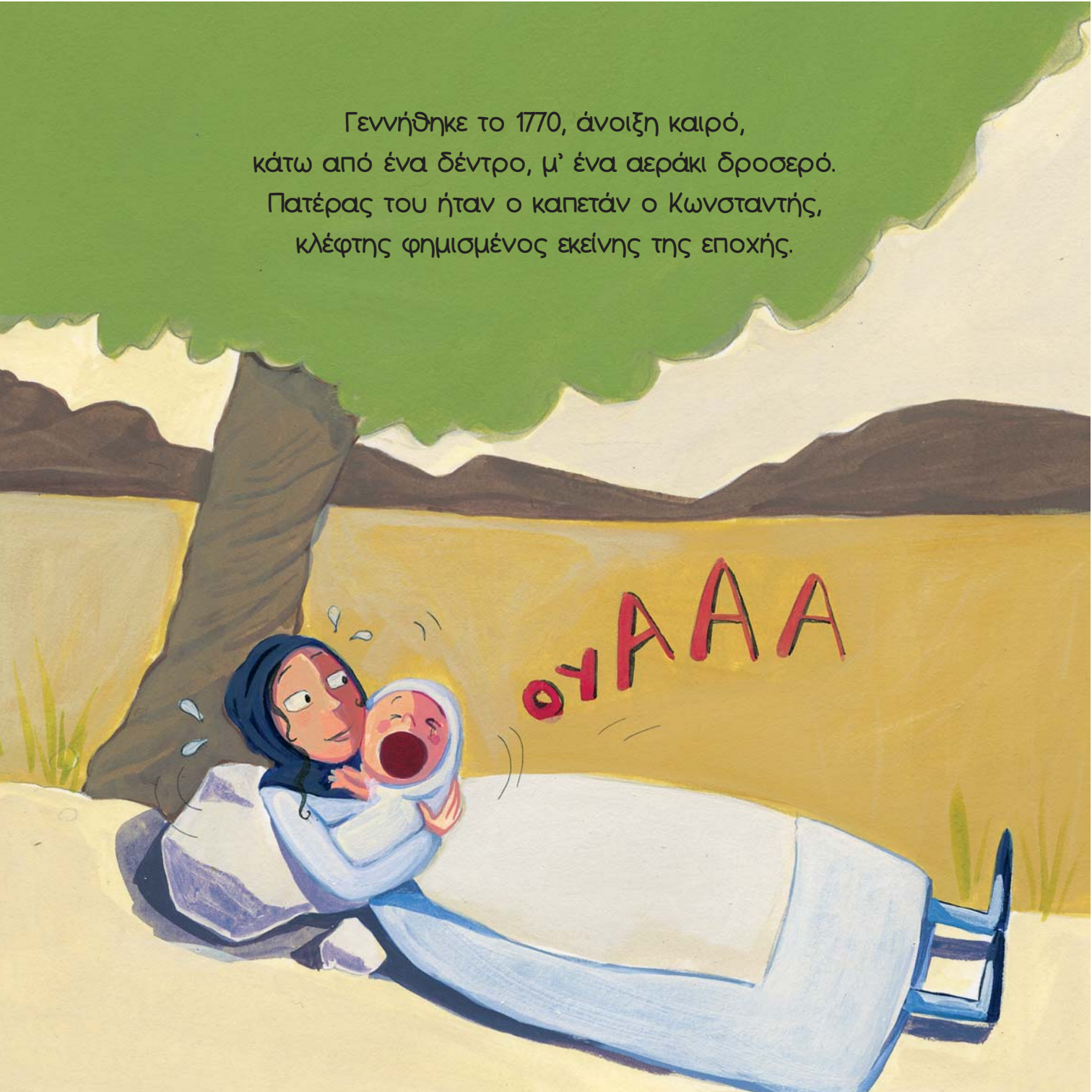
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τον λέγαν Γέρο του Μοριά
για τη λεβέντικη θωριά
μα και για τη στρατηγική του ικανότητα,
την τόλμη και τη διορατικότητα.
Με τη βοήθειά του οι Έλληνες αλλάξαν σελίδα,
κερδίσανε τη γη τους, σημαία και πατρίδα.

Ποιος είναι;

Γεννήθηκε το 1770, άνοιξη καιρό,
κάτω από ένα δέντρο, μ' ένα αεράκι δροσερό.
Πατέρας του ήταν ο καπετάν ο Κωνσταντής,
κλέφτης φημισμένος εκείνης της εποχής.

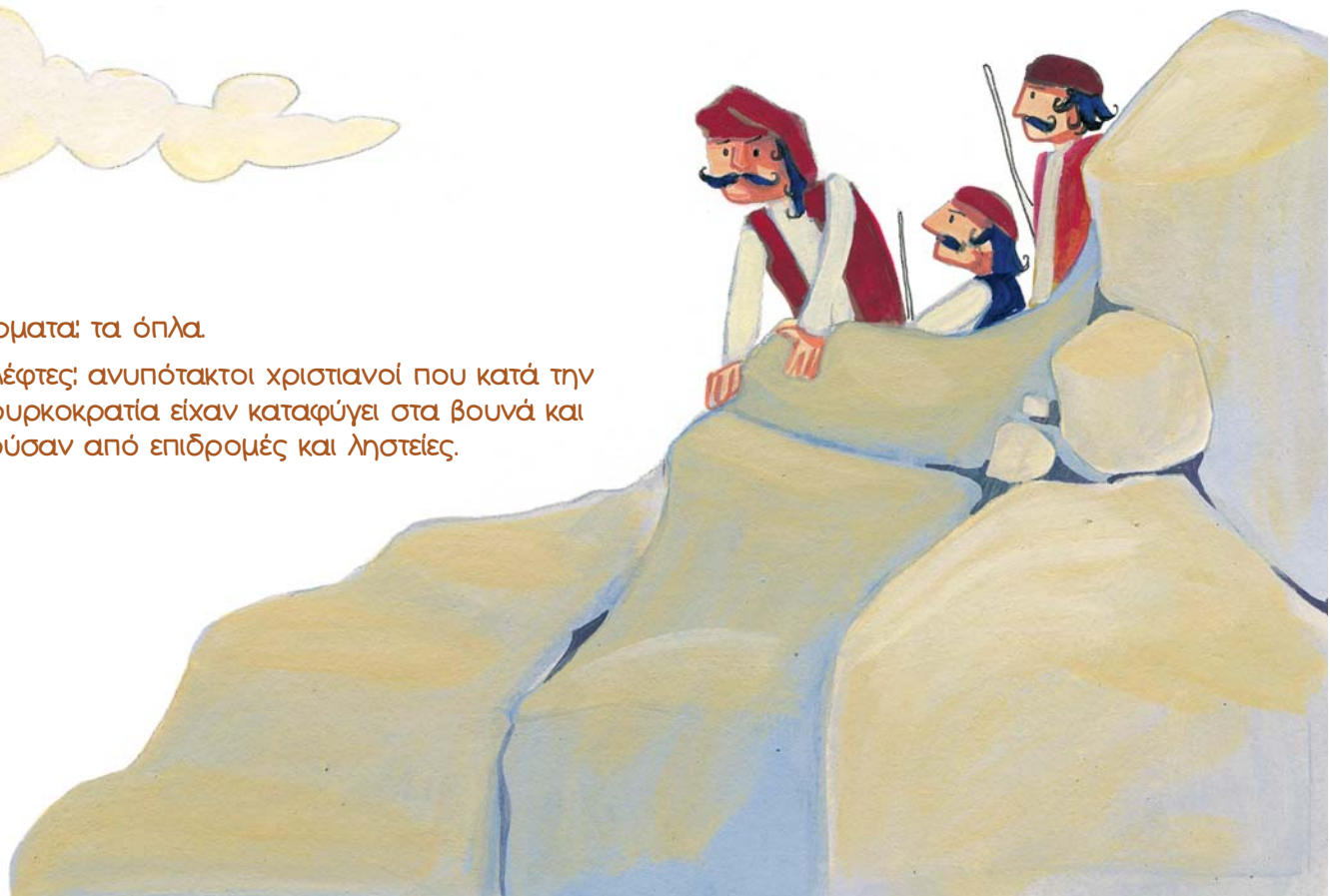

Τ' άρματα είχαν πάρει οι κλέφτες εκείνον τον καιρό,
τους Τούρκους πολεμούσαν επάνω στο βουνό.
Μα κι αυτοί τους κυνηγούσαν, παντού τους έστηναν παγίδες,
τους ψάχναν νύχτα στις σπηλιές σαν να 'ταν νυχτερίδες.

Άρματα: τα όπλα.

Κλέφτες: ανυπότακτοι χριστιανοί που κατά την Τουρκοκρατία είχαν καταφύγει στα βουνά και ζούσαν από επιδρομές και ληστείες.

Από μικρός ο Θοδωρής ήταν κυνηγημένος,
στα χιόνια, στις βροχές ήτανε μαθημένος.

Δέκα χρονών θα ήτανε όταν κλειστήκαν σ' ένα κάστρο
κι οι Τούρκοι του πατέρα του το σβήσανε το άστρο.

Τους Κολοκοτρωναίους από τη γη θέλαν να εξαφανίσουν,
τ' όνομα να χαθεί προτού οι Έλληνες ξυπνήσουν.

Μα ο Θεωρής εγλίτωσε, νύχτα απ' το κάστρο βγαίνει,
εκδίκηση ορκίζεται και μακριά πηγαίνει.

Δεκαπέντε χρονών παίρνει τα όπλα κι ανεβαίνει στα βουνά,
να ζήσει ελεύθερος ζητά μαζί με την κλεφτουριά.
Πρωτοπαλίκαρα θα γίνει του ατρόμητου του Ζαχαριά,
αυτού που τρέμανε οι Τούρκοι σ' όλον τον Μοριά.

Κι έτσι περνούν τα χρόνια, παντρεύεται, κάνει παιδιά,
οι Τούρκοι όμως δεν ξεχνούν, όπου πατά του βάζουνε φωτιά.
Ξεφεύγει μια ο Θοδωρής, ξεφεύγει δυο, ξεφεύγει τρεις,
«απ' τον Μοριά» του είπανε «καλύτερα να φύγεις, να χαθείς».
Κι έτσι, μια νύχτα με φουρτούνα για τη Ζάκυνθο μπαρκάρει,
εκεί θα ζήσει ήσυχα, ώσπου της λευτεριάς το μήνυμα θα πάρει.

